

[Arne Melchior]

Jeg vil gerne foreslå, at man til vidneafhøring for kommissionsdomstolen – bare som en enkelt idé blandt mange hundrede brugbare – indkalder nogle af de studerende gymnasiaster og andre unge, som i den sidste halve snes år har haft sommerjob i posten i København, og som, er jeg overhovedet ikke i tvivl om, enstemmigt vil kunne udsige, at hvis de lavede mere end 4 timers arbejde, og bestemt ikke for hastigt arbejde, for 8 timers løn, så fik de buksevand og det, der var værre. Det er altså en gammel slendrian, der skal gøres op med her. Det har været en loppe-tjans ud over al måde, hvilket mange mennesker ganske forståeligt både har brugt og misbrugt. Når jeg siger, det er forståeligt, er det, fordi de var udsat for et sådant pres, at de var nødt til det, skønt de egentlig gerne ville yde en bedre indsats.

Det skal understreges, at der ikke er skygge af tale om angreb på alle postvæsenets medarbejdere eller på de fleste af dem, men på den store minoritet af dem, som tyranniserer dem, der på normal måde gerne vil gøre deres arbejde ordentligt.

Jeg skal derpå sige et par ting om paragrafferne. Først om emnet dommer. Ministeren skal jo nok finde ud af, hvad det skal være for en dommer. Jeg tror, denne kommissionsdomstol vil have godt af at vinde prestige derved, at man vælger en dommer fra højesteret, hvis højesteret kan undvære en dommer – for hr. Bernhard Baunsgaard har da nok ret i, at vedkommende dommer får nok at gøre i mange måneder fremover – og er det ikke muligt, så en landsdommer.

Til sidst – jeg er ved at være færdig – vil jeg gerne understrege udtrykket i § 1, at man skal se, om et retligt ansvar kan gøres gældende. Men der er også tale om, at der skal gøres et ledelsesansvar gældende, for retten for en arbejdsgiver til at lede og fordele arbejdet er tillige en pligt, og denne pligt og ret gælder ikke kun i det private erhvervsliv, men også i den offentlige sektor.

Kurt Hansen (VS):

VS ønsker den størst mulige åbenhed om denne sag. Det skulle for mange føre til, at vi umiddelbart kunne tilslutte os sådan en kommissionsdomstol. Dertil må vi sige, at det kommissorium, der er lagt op til for kommissionsdomstolen, for os er helt uacceptabelt.

Det er jo at bygge videre på rigsrevisionens beretning til statsrevisorerne, som for tre fjerdedele vedkommende er en efterplapring af reaktionære venstre- og konservative synspunkter fra 1980. Vi kan ikke acceptere et sådant grundlag for en kommissionsdomstol, under ingen omstændigheder. Dette forslag er en direkte forlængelse af den hetz, som venstre og konservative og andre borgerlige partier har ført mod de ansatte inden for P&T i finansudvalget og i offentligheden.

Skal der være tale om en kommissionsdomstol, er det klart, at grundstammen i denne må være de ansatte inden for P&T. Der er en lang række synspunkter, som med rimelighed skulle frem, som ikke er kommet frem, fordi også store dele af pressen i alt-overvejende grad har interesseret sig for at efterplapre de synspunkter, som venstre og konservative og CD står for.

Der er to hovedsynspunkter, jeg kort skal ridse op. Postterminalen er én stor fejlinvestering og årsag til den situation, der har været det seneste år, og som eksisterer i dag. Derudover er det nedskæringspolitikken. Den mener vi må tages af bordet. Det er klart, vi undgår ikke disse kaotiske forhold, hvis man forsøger sig med sin nedskæringspolitik. Den går ikke.

I virkeligheden så var det måske nok ministeren for offentlige arbejder, hr. Risgaard Knudsen, og generaldirektør Hans Würtzen, der med rette burde stilles for en kommissionsdomstol. Det er jo de to personer, som repræsenterer regeringen og ledelsen inden for P&T, der må bære ansvaret for den situation, som eksisterer i dag.

Generaldirektør Hans Würtzen siger: det går godt, det går efter planerne, og så ligger der 1 mill. breve, der ikke kan komme videre. Det går efter nedskæringsplanerne, og det er på trods af, at de folk, der er ansat inden for P&T, yder et stykke godt arbejde. De gør det året rundt, på helligdage, jul og nytår og om natten, for en ussel løn, og så skal de udsættes for den psykiske terror fra venstre med deres straffelov og fra centrum-demokraterne med deres: fyr dem! Altså hele denne ideologiske hetzkampagne, som er en regulær psykisk terror imod de ansatte inden for P&T.

Det kan godt være, at det er lykkedes for de borgerlige i et vist omfang at bilde befolkningen ind, at tingene hænger sammen på